läbbi kinnitada, wõip omme laste nink pärrandajide pärrast rahholiko sõamega siist ilmast lahku; temma tijap, et keake neid ei wõi wälja-tõugata, kui nemma omma kontrahti ausaste piddawa nink maja-hääd pühdwa targalikult hoita nink kaswatada.

Kui perre-mees sõwwap, et se pu, mes temma aida istutap, nink se põld, mes temma palge heen harrip nink wäitap, nink se niit, mes temma puhhastap nink hoijap, temma latsile nink laste latsile suggu kannas, se ärra wiitko aiga, enge mingo pea omma mõisa-wannemba mannu pallema, et, kui herra tahtmisega ütte-sünnip, temma temmaga jädawat rendi-kontrahti ärra-tees. Nink se mees, ke neid-sinnatsid sõnnu timma-hawatse kalendri sisse om kirjutanu, tahhap henne-kottalt Jummalat pallelda, et kiik tallo-perre-mehhe targas saas ärra-tundma, et sel wisil kige ennembide tallo-rahwa luggu nakkas häste körda-minnema. **E. v. R.**

Oppus tenimisest nink tenija saisusest.

Jummal annap egga-üttele innemisele kats andet ütten, minka innemine henda ilma pääl peap üllewän-piddama: tõine om aig, tõine om jõud. Kes neid katte hääd targaste prugip, se lõwwap neide läbbi önnema pääl nink iggawest ello taiwan. Kel ihho- nink hengejõudo tähtsuste om antu, et temma omma aiga wõip tullulikult pruki, se olgo omma jõwwoga nink ajaga lähhembale abbis, kel paljo tööd, ent weidi jõudo nink aiga om, nink wõtko se eest tõise käest palka. Kes palga eest omma jõudo nink aiga tõise hääs prugip, se tenip tõist nink om tenija-mees.

Ent mitma tenija-innemise ei tahha sugguke tenida, pandwa tenimist rassehes nink wihkawa omme leiwa-wannembid, keddi nemma peawa orjama. Säratse tenija raiskawa omma aiga ilm-asjanda ärra, nink ei pühwa muud, kui laiskust piddada nink

ümbre-hulku; nemma petwa wannembid, sest et nemma leppitu palka wõtwa, ent ei tahha leppitu aiga neide hääs kullutada.

Petja teep iks hennele essi kahjo; säratsest pettusest tullep sis tenijale ka wimate hädda kätte. Innemine harrinep pea sedda teggema, mink päle temma kige ennambaste tükkip, nink kurja harjotusega ollet ni kui törwaga koon: sa ei sa ennamb temmast wallale. Kui nüüd tenijainnemine mitto ajastaiga om harrinu henda tööst taggasikiskma ehk ilmasjanda aiga wiitma, egga-kord nurisema, kui tööd kätte antas, nink kiik ilma holeta nink murreta teggema, sis om pea kurri ammet käen nink ei jä ennamb temmast mahha. Sedda kurja ammetit kannap temma üttest majast töiste, nink tullep tal wimate essi maija pitta: kes sis lõwwap temma laiskusest, holetusest, suitmisest nink longimisest surembat kahjo, kui essi? Essi peap temma sis poimama, mes temma om külwnu, essi kandma hädda nink häppe, willitsust nink önnetust ello otsani, nink päle to ka weel Jummala aujärje een se eest wastutama. Kaege ümbre-zöri, sõbra, mitto tuhhande ellawa Jummala tahtmist wasta muile innemisile waiwas, nink hulkwa waesusen nink häddan möda ilma, ütles tunnistuses, et laiskus nink holetus nink mu kurri harjotus essi henda pettap.

Ni kui sul teggudest tullep harjotus, ni tullep ka teggudest hä ehk kurri nimmi. Seddamöda, kuis sa ellat, sündimisest ommak surmani, sedda-möda pannep ka ilm sulle nimme. So nimmi sadap sulle kittust ehk laitust, auwo ehk häppe, armo ehk wihha. Ega-üttel, olgo kes taht, om kittuse ehk laituse nimmi; ka se kige wähhemba innemise päle kaewa töiste innemiste silma, nink ilm tijap, kas temmast sünnis luggu pitta, wai ei sünni. Se nimme pärra antas sullasele ehk näütsikule palka,